

Psalm CIII. Min Siel nu loffue herren

Mogens Pedersøn
Pratum Spirituale, 1620, no. 9

Cantus

Altus

Quintus

Tenor

Bassus

Min Siel nu loff - ue her - ren/ huad i mig er hans hel - lig naffn/ Din
Sin god - hed hand oss giff - uer/ ti skalt du al - tid tac - ke ham/

Min Siel nu loff - ue her - ren/ huad i mig er hans hel - lig naffn/ Din
Sin god - hed hand oss giff - uer/ ti skalt du al - tid tac - ke ham/

Min Siel nu loff - ue her - ren/ huad i mig er hans hel - lig naffn/ Din
Sin god - hed hand oss giff - uer/ ti skalt du al - tid tac - ke ham/

Min Siel nu loff - ue her - ren/ huad i mig er hans hel - lig naffn/ Din
Sin god - hed hand oss giff - uer/ ti skalt du al - tid tac - ke ham/

Min Siel nu loff - ue her - ren/ huad i mig er hans hel - lig naffn/ Din
Sin god - hed hand oss giff - uer/ ti skalt du al - tid tac - ke ham/

10

C

A

Q

T

B

synd har hand vd - slet - tit/ Oc lægt di - ne sto - re saar/

synd har hand vd - slet - tit/ Oc lægt di - ne sto - re saar/

synd har hand vd - slet - tit/ Oc lægt di - ne sto - re saar/

synd har hand vd - slet - tit/ Oc lægt di - ne sto - re saar/

synd har hand vd - slet - tit/ Oc lægt di - ne sto - re saar/

19

C

A

Q

T

B

dit ar - me lifff hu - sua - lit/ ta - ger dig vd - i for suar/ Med

dit ar - me lifff hu - sua - lit/ ta - ger dig vd - i for suar/ Med

dit ar - me lifff hu - sua - lit/ ta - ger dig vd - i for suar/ Med

dit ar - me lifff hu - sua - lit/ ta - ger dig vd - i for suar/ Med

dit ar - me lifff hu - sua - lit/ ta - ger dig vd - i for suar/ Med

29

C
A
Q
T
B

vel - dig trøst be - sker - mer/ som en Ørn sin un - ger gjør/ Her -

37

C
A
Q
T
B

rens hans Christ-ne vel trø - ster/ som tren - gis i ver - den her.

2. Sin loff har hand os giffuit /
 Sit hellig ord og sammelund /
 Sin godhed oss indliffuit /
 Hans naade see wi allen stund /
 Sin vrede lader hand fare /
 lønner icke som vi haffue tient /
 Sin miskund ingen vill spare /
 Til de ydmyg har hand sig vend /
 Hans godhed er offuer alle /
 som gierne frycte hannem /
 Vor synd lader hand bortfalde /
 Oc aldrig vil tencke den.

3. Som sig en fader forbarmer /
 Offuuer sin vnge børn og smaa /
 Saa gjør oc Herren oss arme /
 Naar wi hannem ret frycte saa /
 Hand ved vor skabning er ringe /
 Slett støff oc muld foruist /
 Ret som gres udi enge /
 Oc en urt som blomstrit har mist /
 Naar værít hart paafalder /
 Da findis det icke meer /
 Saa gaar det med vor alder /
 vort endelig er oss nær.

4. Herrens miskund allene /
 Bliffuer nu oc euindelig /
 Alt hos sin brud den rene /
 som hannem frycter hiertelig /
 Oc holder hans bud oc villie /
 Hand boer i Himmelen vist /
 Hans engle hannem tiene /
 Oc prise med høyer røst /
 Den store Herre til ære /
 oc siunge hans hellig ord /
 Min Siel hans loff skal lære /
 Nu offuer den gandske Jord.